

## TÉMA: DEVÁŤÁCI SE LOUČÍ

„Poslední měsíc a... 9 let je za námi,“ říkají si teď asi devátáci. Někteří s úlevou, jiní možná s malou slzičkou v koutku oka.



Nevím, zda všichni budou vzpomínat v dobrém, ale jsem přesvědčená, že na okamžiky strávené na základní škole nikdo z nich jen tak nezapomene. Snad to pro ně nebylo jen učení – mučení, ale také zábava. Já sama jsem měla tu čest je všechny poznat – některé ve školních lavicích, ale většinu z nich i mimo školní budovu. I když jsme ne vždy zažívali okamžiky radostné, přesto se mi bude s nimi těžko loučit, „ukradli“ mi kus srdíčka, ale v tom myslím nejsem sama.

Přeji tedy všem devátákům pohodový zbytek dnů na této škole a krásné „poslední“ prázdniny před vstupem do středních škol.

*Pawla Živná*



## Anketa o přijímacím řízení na střední školy:

### Otázky:

1. Dělali jste přijímací zkoušky?
2. Jak jste se připravovali?
3. Bylo tam něco, co jste v životě neslyšeli nebo jste všechno znali?
4. Jak se vám to zdálo těžké?
5. Měli jste hned po napsání dobrý pocit?
6. Myslíte si, že vám někdo k tomuto výsledku vyloženě pomohl?  
(odpovědi naleznete na další straně)

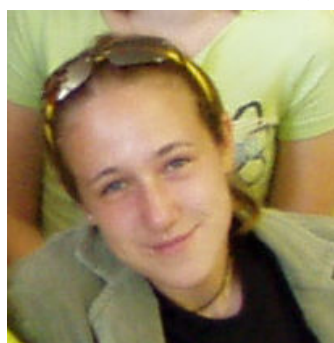
## Anketa o přijímacím řízení na střední školy – pokračování

### Zuzka (9. H) – Střední pedagogická škola Boskovice

1. Ano, psala jsem.
2. Učila jsem se doma, měsíc před zkouškami.
3. V literatuře jsem setkala s pár věcmi, které jsem neznala.
4. Čeština šla, ale všeobecné testy byly těžké.
5. Neměla jsem žádné pocity.
6. Podporovali mě rodiče a kamarádi.



### Monča (9. F) – Gymnázium Boskovice



1. Ano, bohužel.
2. Navštěvovala jsem doučování ve škole. Sledovala jsem internet, ale doma jsem se neučila.
3. Něco určitě ano, něco v matematice a ve všeobecných testech.
4. Oproti SCIU ve škole to bylo rozhodně těžší.
5. No, i docela dobrý.
6. Pár lidí mi dalo talismany a mamka mi taky hodně pomohla.

### Štěpán (9. H) – Gymnázium Boskovice

1. Dělal.
2. Chodil jsem na doučování AJ a ČJ a někdy jsem se učil o víkendu.
3. Všechno jsem už alespoň jednou slyšel.
4. Ze začátku se mi to zdálo hodně těžké, ale nakonec jsem to zvládl.
5. Pocity jsem měl smíšené.
6. Pomohla mi paní učitelka Živná a Halouzková a především podpora rodiny.



### Jirka (9. F) – Střední pedagogická škola Jihlava



1. Ano, dělal.
2. S bráchou jsme počítali matematiku a diktáty.
3. Ani ne. Ale spíš jsem to nestihl.
4. Nebylo to těžké.
5. Měl jsem smíšené pocity.
6. Určitě mě podpořil brácha a celá rodina.

# JDEME DO FINÁLE

aneb

9 let uběhlo jako vod(k)a

Žákům z devátých tříd se den po dni odkrajuje kus z jejich života na základní škole. Blíží se tolik vytoužený konec. Jenže čím více se blíží, tím více si většina z nich začíná uvědomovat, že také končí jedna etapa jejich života a čeká je důležitý krok zatím do neznáma. Budou na základní školu vzpomínat v dobrém?



Už je to dávno, co jsem přišel sem na školu do 4. třídy, ale mně to připadne, jako by to bylo včera, jenže tohle není vůbec podstatné jako to, co jsem se zde naučil a co jsem si vzal z ostatních. Připadá mi to, jako by všechny strávené hodiny ve škole byly jen vteřinou, jako když oko mžikne a Vy si uvědomíte, že jste tam chodili proto, abyste se něco naučili a pokračovali v tom na středních školách, taky se naučíte se vyrovnávat s různými životními situacemi, ale to k tomu prostě patří.

V téhle době každý učitele kritizuje, ale oni to mají častokrát těžší, než si sami uvědomujeme. Třeba za dvacet let se tomu všemu všichni společně zasmějeme, protože už také budeme v kůži dospělých lidí a budou nás zlobit vlastní děti. Učitele dělají také chyby a my si myslíme, že to jsou nějakí roboti, kteří vyhodnotí všechno správně, ale chyby, co děláme my žáci, tak v mnoha případech nevidíme a to je špatně.

Jezdíme na výlety, na kterých se smějeme a bavíme se a o tohle všechno se třídní učitel snaží. Záleží mu na naší spokojenosti.

Jednou si sedneme a na tyto chvíle zavzpomínáme a možná si pěkně pobřečíme, jak bylo všechno moc pěkné.

Já bych to nijak nehrotil, prostě jde život dál a také zažijeme ještě hodně pěkných chvil, za které budeme moc vděční.

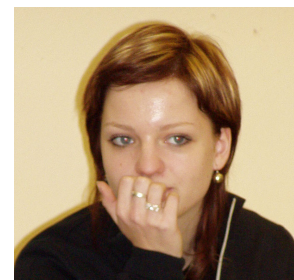
*Jiří Fadrný, 9. F*

Také ostatní devátáci se ohlédli za tím, jakých bylo těch 9 let na základní škole. Můžete si tedy přečíst několik úryvků z jejich úvah.

Psal se rok 1998, první krásné podzimní zářijové dny a malá blondýnka s modrýma očima se chystala poprvé do školy. Tenkrát ještě nevěděla, co ji čeká, nevěděla nic.

Ano, když si vzpomenu na svůj první příchod do školy, zdá se mi, jakoby to bylo včera. Poprvé jsem usedla do prázdné lavice, kde ležely sešity a učebnice. Musím říct, že 1. a 2. třída byla pro mě ta nejlepší. (...)

Nastala 9. třída. První pololetí uběhlo hrozně rychle. V lednu jsme odevzdávali přihlášky na střední školy. Když si představím, že za pár měsíců se budu loučit s lidmi, na které jsem deno denně zvyklá, nejsem moc nadšená. Hlavně vím, že se už nebudu stýkat s kamarády, s kterými mám vztah už od 1. třídy. ☹ I když nemám některé lidi z naší třídy ráda, budou mi svým způsobem chybět. Ale ze všeho nejvíc mi bude chybět jeden člověk, který chodí do druhé vedlejší třídy. ☹



*Annette Šmídová, 9. F*



## Jdeme do finále – pokračování



Když se ohlížím za devíti lety mé školní docházky na ZŠ, je mi smutno. Vadí mi, že mi mé dětství strávené ve škole tak rychle uteklo. Kdybych mohla, vrátila bych se hned zpátky do první třídy. Alespoň na chvíli být zase malinká... (...) Vždycky, když jdu kolem naší školy, vybaví se mi nejméně jeden zážitek, vzpomínka, výlety, zájezdy, průšvihy... prostě vše, co jsem tady spolu s mými spolužáky zažila. (...)

Ještě teď si pamatuji, jak jsem se těšila do školy. Do školy jsem chtěla, ale nevěděla jsem, co od školy očekávat. Ze sourozenců jsem nejstarší, a tak jsem nikoho na škole neměla a nevěděla jsem, co se bude dít. (...)

Na konci osmé třídy nám začalo pomalu docházet, že se budeme muset s naší ZŠ rozloučit. A teď v deváté třídě jsme skoro na konci. Je to hrozné, jak rychle nám to všechno uteklo, a kolik povinností nám stále rok od roku přibývalo, i když jsme si toho moc nevšímalí.

Na tyhle roky asi jen tak nezapomenu, ale to asi většina lidí. „Nejkrásnější léta byla na základní škole,“ slyším často od dospělých. I když bylo hodně, hodně a ještě více problémů, kvůli kterým jsem se trápila, předmětů, ve kterých jsem se nudila a učitelů, které jsme považovali za lidi, kteří nás nikdy nepochopí... i přes to všechno budu na ZŠ vzpomínat jenom v dobrém.

Teď, když půjdeme na SŠ, bude vše teprve úplně jinak, mnohem více povinností, problémů, mnohem méně času....

A pak budeme velcí, budeme pracovat a mít svoje děti, které budou na školu nadávat, budou nosit poznámky, ale my jim za to budeme samozřejmě nadávat a říkat jim, jak jsme byli hodní. A na všechny ty problémy si jaksí nebudeme moci vzpomenout. A tak se to naše děti dozví od našich rodičů, kteří si to budou určitě taky pamatovat. A my určitě taky, protože na tyhle zážitky se prostě NEZAPOMÍNÁ...

*Anna Faltýnková, 9. F*



Když jsem přišla do první třídy, byla to pro mě velká změna. Zvládala jsem to v pohodě, protože číst a počítat jsem už uměla. A nějaká písmena mi taky šla. Sedl si za mnou kluk, proto jsem v první a ve druhé třídě byla pořád s klukama. Pořád jsme se honili po chodbě a pak jsem za trest stávala u stromu a nebo dostala vrabčáka. Na tato léta nezapomenu. (...)

Najednou, už ani nevím jak, přišla devátá třída a s ní přijímačky na střední školu. Nastalo hodně učení, i když to bylo spíš opakování. Všichni spolužáci se usmířili až letos. A všichni spolu vycházíme hodně dobře.

Ale na co nejraději vzpomínám a pořád vzpomínat budu, je paní učitelka, v letošním roce na češtinu, hudebku a občanku. Je strašně hodná, učení bere hrou. Je hodně chytrá, a proto nás dokáže naučit a vysvětlit nám hodně věcí, abychom je pochopili.

Vždycky, když ji potkám, se mi zlepší nálada. Je prostě pořád usměvavá jako sluníčko.

*Kristýna Odehnalová, 9. F*

# AKROSTICH

## aneb

### s abecedou za vzpomínkami

S abecedou se dá dělat věci... třeba vzpomínat na mnohé okamžiky ze života na základní škole. Že jste to nevěděli? Tak si přečtěte následující příběh, který vás o tom přesvědčí.

**A** přišel ten den, měla jsem jít do školy - poprvé.

**B**ýlo to tak, že jsem se poprvé bála, ale nevěděla jsem proč.

**C**elých devět let jsem sbírala kamarády, kteří mi zůstanou v paměti napořád.

**Č**eho jsem se tak bála, už nevím, ale ten strach byl zbytečný.

**D**nem za dnem jsem se zlepšovala v předmětech.

**E**ště, že nejsem tak hloupá☺

**F**yzika byla sice těžká, ale dala se zvládnout.

**G**eometrie mi šla, ale jen rýsování.

**H**loupým větám jsem se však nevyhnula.

**C**hyba za chybou se na mě sypaly, ale já jsem jim odolala.

**I**nkoust mi stříkl z propisky.

**J**aně sedící přede mnou.

**K**atka se tomu směje jak hloupá.

**L**ucku to taky nenechalo chladnou.

**M**art'a propukla v smích.

**N**o, každý den se něco dělo.

**O** to by nešlo.

**P**ořád byla sranda.

**R**áda bych tu zůstala na pořád.

**Ř**íd'ovi by se to ale asi nelíbilo.

**Š**trašně jsme se se všemi nasmáli.

**Š**panělsko a Portugalsko se pro nás staly ideály.

**T**o byla někdy pohoda, jen tak sedět a nic nedělat.

**U** toho bychom všichni zůstali, i když se

**V**lekl čas, nikdy jsme se nenudili.

**Z**ábava a blbosti tady určitě nechyběly. A

**Ž**ivná byla hodná učitelka.



## DUHOVÝ TÝDEN

První myšlenka o duhovém týdnu vznikla v žákovském parlamentu. Další nápady vznikaly jak v hodinách, tak i mimo školu.

Když byl vybrán termín i samotné barvy, začalo se vymýšlet i bodování. Nakonec byl zvolen týden od 16. do 20. dubna.

Na pondělí – červenou



na úterý - oranžovou



na středu - žlutou



na čtvrtek – zelenou



na pátek - modrou až fialovou



Rozhodlo se, že se bude bodovat od jednoho do tří bodů, v jednom pětičlenném družstvu. První den (pondělí - červená) porota velmi mile překvapila. Jak se začalo bodovat, zjistilo se, že porota se musí změnit, rozdělila se na dva dvojčlenné bodovací týmy, v kterých se bodování stíhalo za 1. vyuč hodinu. Konečné bodování bylo asi nejnáročnější. Umístění všech tříd se dozvíte na nástěnce školního parlamentu.

Jako pokračování duhového týdne mělo být tvoření duhových obrázků, které by tvořilo barevné oblečení žáků, tato akce je však ještě ve vývinu. Také jsme chtěli zvelebit naše VĚZEŇSKÉ ŠATNY, ale to je zatím také předčasné. Nejvíce nás překvapila žádost od 9. F (Moniky Černé, Dominika Fialy) o zavedení černé a bílé do barev duhy. Sice uznáváme, že měli dobrý tip i nápad, ale tyto barvy nemůžou být týdnem duhy, takže s tímto dalším skvělým nápadem se bude muset počkat až do uskutečnění všech předchozích myšlenek. Doufám, že takové fantazie se budou dále vyvíjet!!!:)



*Blanka Dudová, 9.G*



## II. ROČNÍK PĚVECKÉ SOUTĚŽE



Na 1. stupni proběhla už po několikáté soutěž „Zlatý slavík“ a na 2. stupni druhý ročník soutěže „Super mlád“.

### Zlatý slavík

Na den 19. 4. 2007 se pečlivě připravovali ti nejlepší zpěváci z každé třídy na 1. stupni. Ten den totiž v 13:30 měla proběhnout soutěž „Zlatý slavík“. Těch zlatých slavíků se sešlo v 3. D opravdu mnoho a porota měla co dělat, aby vybrala ty nejlepší. Soutěž byla rozdělena do pěti kategorií 1., 2., 3., 4. a 5. ročník. Na malých zpěváčcích však nebyla vidět tréma a podávali opravdu pěkné výkony. Děti si vybíraly písničky od těch lidových, přes ty tradiční a známé až po ty z pohádek a večerníků. A protože vítězů bylo opravdu hodně, zveřejním jen první místa:

1. ročník: Terezka Bousková
2. ročník: Julie Štoudková
3. ročník: Ondřej Staněk
4. ročník: Jana Hlavinková
5. ročník: Simona Stloukalová

### Super mlád

I na druhém stupni mohli žáci předvést co umí. V den 26. 4. 2007 se v 4. F sešli všichni zpěváci i ti, kteří je přišli podpořit. Nervozita byla cítit už od začátku. Na průběh soutěže a vyhodnocení dohlíželi zástupci z řad učitelů, rodičů i žáků.

V samotné soutěži se událo plno změn. Od minulého roku přibyly do soutěže nové kategorie:

- jednotlivci s hudebním nástrojem
- skupiny
- cena obecenstva
- cena za originální píseň

Zpěváci si volili od známých českých až po moderní pop, dokonce jeden odvážlivec, který později dostal i cenu za originalitu, si vybral hip-hop a zazpíval píseň Pašerák☺



## II. ROČNÍK PĚVECKÉ SOUTĚŽE - pokračování

### Umístění soutěžících:

#### Kategorie

#### - jednotlivci bez hudebního nástroje:

1. místo – Daniel Štarha
2. místo - Tereza Staňková
3. místo – Barbora Janků
4. místo – Lenka Pivoňková



#### - jednotlivci s hudebním nástrojem:

1. místo – Daniela Krahulcová
2. místo – Petra Kejíková
3. místo – Annette Šmídová
4. místo – Ondra Živný

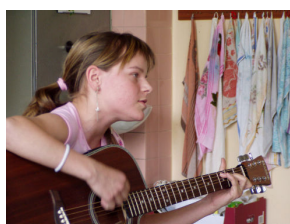
#### - skupiny:

1. místo - Zuzana Ambrozová, Lucie Zemánková  
- Klára Odehnalová, Tereza Stloukalová
2. místo – Darina Najbrová, Kristýna Štarhová
3. místo – Šárka Vančurová, Eva Holubová  
- Ludmila Dobrozemská, Klára Kopecká, Adéla Liznová
4. místo – Vendula Fabiánková, Tereza Kolaříková



**Cena za originální píseň – František Pelán**

**Cena obecnstva – Daniela Krahulcová, Nela Ledvinová, Vendula Elisková**





# MEMORIÁL VLADIMÍRA KOTRHONZE

Hřiště na ZŠ Slovákova opět zaplnili nejen zdatní fotbalisté, ale také rozdováděné obecnstvo. Propukl lýtý boj o postup do finále, které se uskutečnilo 4. 5. 2007.



Jako vždy i tentokrát se bojovalo mezi žáky základních škol z nedalekého okolí. Do finále postoupili žáci ze základní školy v Adamově, Žďárné, Kunštátu a především z naší „Slovákové“. Po urputném boji nakonec „překvapivě“ zvítězilo družstvo naší školy. No taky měli nejlepší obecnstvo, které povzbuzovalo, co jen síly stačily.

*Pawla Živná*



## VOLEJBAL

Ani naši volejbalisté nezahálí a reprezentují naši školu, jak nejlépe umí.

Dne 16. 5. 2007 volejbalové družstvo školy Boskovice, Slovákova 8 jelo na krajský turnaj, který se pořádal v Brně na Kraví hoře. Hráló se na antuce a byla veliká zima, ale i přesto jsem dokázali vybojovat 2. místo. Také se vyhláškovali nejlepší hráči turnaje. Za náš tým to byl Stanislav Trnečka, který dostal volejbalový míč.

*Štěpán Řezník, 9. H*



Naši reprezentanti

## MALUJEME NA ZEĎ

**Pátek 9. 3.** se nám žákům **8. H a 7. F** nesmazatelně vryl paměti. Ptáte se proč? Byli jsme zahrnuti do zkušebního projektu malování tříd.



Každá třída si vybrala jednu z evropských zemí. 7. F má Francii a my, žáci 8. H, máme Anglii. Předlohy jsme si sháněli sami. Doslova závodní rychlostí vyrostl parlament, červená budka na telefon, Big ben, anglická vlajka... Jak jsme to dokázali? Pomohla nám projekce promítaná z laptopu na stěnu. Tuto použili naši šikovní malíři jako předlohu. Kresby vhodně doplnily staré gramofonové desky, které nám

donesla paní Prudká, za což jí děkujeme. Tyto desky jsme zakamuflovali jako L. P. Beatles, takže to spletlo i pana učitele Ondrucha. Zbytek třídy jsme nabarvili na oranžovou.

Všichni jsme proměnou naší třídy nadšeni. Doufám, že se tento projekt dostane i k vám do vaší třídy, jelikož prohlubuje estetické cítění a rozšiřuje celoevropské myšlení.

*Vladimír Illa, 8.H*



Už minulý rok se rozhodlo o tom, že si vymalujeme třídu. Třídy na naší chodbě se měly malovat ve stylu zemí Evropy. My, jelikož jsme jediní, kteří se učí na této škole francouzštinu, jsme malovali na téma Francie. Po zdech máme obrázky jako je Eiffelovu věž, Vítězný oblouk, maják (je to pomalovaná trubka) a nádhernou stavbu Sacré Coeur. Tu správnou atmosféru ovšem do naší třídy přináší moře, které je namalováno na celé v zadní a boční zdi a pod tabulí; síť s rybami, která je zavěšená v rohu třídy u majáku; nástěnky, dveře, poličky a zrcadlo namalováno modře, aby ladily s mořem a všechny květináče pomalovány červeno-bílými pruhy, aby ladily k majáku...

Bylo to super a z malování jsme si odnesli hodně zážitků. Přineslo nám to spoustu radostí a smíchu, ale také smutku a zklamání... Zklamání z toho důvodu, že nám jednou do hodiny, kdy jsme malovali, přišel pan školník a oznámil nám, že je to malování zbytečné, protože se stejně naše třída bude příští rok stěhovat opět do jiné třídy... =o( Jak se říká: „O nás bez nás.“ Nejdřív jsme měli být na chodbě, kde jsou třídy letošních deváťáků a vedení školy, ale po poradě jsme se dozvěděli, že budeme na chodbě, kde má kabinet např. paní učitelka Kocmanová, P. Pulcová, Malachová, atd. Samozřejmě, že s tím většina spolužáků nesouhlasí a pokusíme se udělat maximum pro to, abychom si vybojovali nějakou dobrou třídu.



*Kristýna Zárubová, 7. F*

## Rozhovor o malování tříd

A jak se na tuto proměnu dívá sama iniciátorka projektu pani učitelka Kocmanová? Ptal jsem se za vás:



**Jste s naší prací spokojena a šla byste do toho znovu?**

- Ano, můj sen je aby škola byla hezky vymalovaná, aby každá třída byla takto vymalovaná. Kdybych dostala povolení od vedení, chtěla bych, aby každá třída byla taková.

**Chystáte nějaký další projekt?**

- V nejbližší době otevření stálé galerie ve škole, kde budou vystaveny práce žáků a absolventů.

**Použít se do velkých projektů - divadlo, malování tříd..., nejste unavená?**

- Po muzikálu ano, protože to byl náročný projekt, ale když vidím skvělý výsledek, tak mě to dobíjí.

**Měla jste pocit, že to nezvládnete?**

- Věřila jsem, že to dokážete. Spíš jsem se bála, že se najde člověk, který to po nás nalíčí na bílo.

**Děkuji za rozhovor.**

*Vladimír Illa, 8.H*



## DEN UČITELŮ

Na netradičně strávený den ve škole se jistě těšili žáci třídy 7. F. Ten den to totiž „natřeli“ našim učitelům. A nebo to „natřeli“ učitelé našim žákům?



Unavená žákyně Fiedlerová!



Pilná žákyně Bělská



Zkoušená žákyně Bohatcová

Znáte svátek Den učitelů? Já ho znám. Ale nevím proč je, ale zase vím, že v 7. F to bylo přesně naruby. Učitel si sedl do lavice a jeden žák, který chtěl, měl napodobit učitele - jeho gesta a hlášky. A také jsme měli malé občerstvení. Na stole byla zelenina a ovoce. Také salámy a pití a velmi pěkně naaranžované. Už po druhé hodině ale nezbylo nic.

Ale teď se vrátíme k těm učitelům a žákům. První hodina angličtina - naše hodná učitelka je princezna **Alena Sedláková** a její náhradník byla Kateřina Štoudková. Její gesto je dávat ruku do kapsy. Druhá hodina fyzika - náš dobrý drsňák, pan učitel **Vladimír Klimek** a jeho náhradník byl Matěj Černý. Jeho srandovní hláška „Rozumíš“. Třetí hodina matematika - dobrá volejbalistka paní učitelka **Blanka Bohatcová** a její zástupce Daniela



## Den učitelů – pokračování

Krahulcová. Její hláška je hezkýyyyyyy. Čtvrtá hodina dějepis - doprovází žena paní učitelka **Dana Fidlerová** a její náhradník Jan Tajovský. Její dobrá hláška je „Když jsem k vám šla do hodiny, napadlo mě slovo...“ Pátá hodina odbyla a naše skvělá drsňačka paní učitelka **Kateřina Bělská** a její náhradnice je Petra Grénarová. Její nejlepší hláška je „Jste ready“ a gesto je, že sedí na stole. Správně by měla být šestá hodina a ta nám odpadla. Ale řeknu vám, že by měl být český jazyk, skvělá kráska paní učitelka **Alenka Nečasová** a její náhradnice měla být Tereza Havlíčková. Paní učitelky gesto vám nepovím, protože ta hodina nebyla. Loučí se s Vámi Kateřina Štoudková a celá třída 7.F.

*Kateřina Štoudková, 7. F*



## DRAVCI

Po nějakém čase k nám na školu opět zavítali zástupci stanice Seiferos, aby nám ukázali nádherné dravci a aby nás také trochu poučili.



Dne 11. května jsme se šli na naše hřiště podívat a poslechnout výklad o našich dravcích. Program trval přibližně 2 hodiny. Mohli jsme shlédnout několik zajímavých dravců, kteří byly velice nádherní. Mně osobně se nejvíce líbil Orel bělohlavý a Sovice sněžní.

Organizace, která toto všechno připravila se nazývá Seiferos. Sídlí v Lednici, lépe řečeno u známého zámku Lednice. Je to nádherný tip na výlet! Můžete se pokochat krásami zámku a jeho rozlehlých zahrad, ale také Vás zaujmou dravci, kteří Vám předvedou letové ukázky a jejich ošetřovatelé Vám poví o nich mnoho zajímavých informací!

Program se mi líbil a dokonce jsem měla, to štěstí já a další 3 žáci, že si můžeme pohladit dravce, poté co se snesl na naši ruku, na které jsme měli rukavici s odměnou. Bylo to poučné a žákům to určitě něco dalo! Zkrátka bylo to pěkné a já jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit.



*Michaela Peigerová 9.F*

## Z našich zážitků s dravci

Dravec, myslím, že to byl krahujec, sletěl ze střechy rovnou na mou ruku. Byl k mému překvapení velice lehký. A nebyla na něm znát žádná nervozita. Asi byl zvyklý na cizí lidi. Sezobl si z mé ruky maso, které mi dal sokolník. Dal jsem si toho krahujce co nejbližší k obličejí a hladil ho na břiše. A on se podíval svým žlutým okem do mých očí. Nejdříve jedním a pak druhým. Dlouze si mě prohlížel, jakoby si chtěl přečíst mé myšlenky a já ty jeho. Bylo to kouzelné. Byla to jen chvilka, asi minuta, ale v ten okamžik se čas pro mě zastavil. Vnímám jsem jen to, jak hledím do očí dravci a dravec do očí mých. V těch očích jsem viděl něco nepopsatelně tajemného. Jakoby v nich byl odlesk jeho dravosti. Vyzařovaly nezvyklou moudrostí. Nevím, nakolik jsou ptáci inteligentní, ale ten pohled ve mně vyvrátil všechny teorie. Bylo to, jako bych se díval do nekonečné studny. Nikdy na ten hluboký, jiskřivý pohled nezapomenu.

Pak jsem ho vypustil a zázrak pominul. Ale ten kouzelný okamžik ve mně zůstane navěky.

*Roman, 9. F*



Nejvíce se mi líbilo to, jak vypustili velkého orla bělohlavého. Když vylétl, bylo to, jako by vzlétlo letadlo. Obrovský král oblohy. Měli to velmi hezky zábavně i naučně udělané a propracované tak, aby všechny zaujali, což se až na pár výjimek povedlo. Akorát se mi nelíbilo to, že mají pořád ty samé příběhy k jednotlivým ptákům.

*Štěpán, 9. H*

Ti ptáci se mi velmi líbili, ale protože už to byla po několikáté stejná přednáška, tak mě to už moc nebavilo a moc jsem se na to netěšila. I když občas mě to bavilo, protože ten jeden expert, co dělal tu přednášku, to uměl dobře podat a navíc vyprávěl zajímavé historky s ptáky, které mě většinou zaujaly...☺

*Kristýna, 9. F*



Čím se živí dravci

# POHÁDKY TROCHU JINAK.....

## Jack Bajaja z F.B.I.

Případ 1. - Mafiánská spojka



Dovolte, abych se představil. Jsem Jack Bajaja z F.B.I. Mám na starosti nejdůležitější případy. Toto je můj arzenál: Vosička – 9 mm desert eagle, UZI kulomet, Tomahawky – granáty (vysoce explozivní) a Tuscan - sniper s tlumičem. Můj život není nikterak zajímavý. Snímám hlavy Saním (takhle říkáme lupičům), Dragonům (největší mafiánský gang ve městě) a policajtům (samozřejmě že ne hodným). Od nepaměti žiju v Nashwillu, ale narodil jsem se v Yukonu, ale případy jsou nejčastěji z New Yorku. Osvětlím vám svůj poslední případ. Bylo to takhle...

Seděl jsem ve své kanceláři, kafe v ruce a užíval si ranní svit slunce, prostě pohoda, kterou bohužel narušil Nikolaj (můj pomocník, kterého vždycky vodím s sebou). Vypadal jak cvrček po ranním vrzu se stonožkou. Chtěl cosi říct, ale vyluzoval zvuky jako piano předělané kvůli nepohodě se sousedy. Nakonec jsme se k tomu dostali. Řekl, že mezi našimi lidmi je spojka s Dragony. Tak jsem šel do pracovny. Sedělo tam všech 8 lidí.

LUK - náš internetový deníček. Vždycky ví, co se kde šustne.  
BRED, PHIL, DARWIN - to jsou naši ochránci. Korunní svědek je pro nás nadmíru důležitý.  
MERLIN - to je někdo jako "prozaik", tak mu taky říkáme. Je to náš vyjednaváč.  
BESSY a NILLY - to jsou naše lákadla (ehm, víte jak to myslím, ne?). A NIKOLAJ, který je ještě teď vystrašený jako krysa zahnaná do kouta kočkou nenažranou.

Tak jsem začal pátrat. Po třech dnech jsem si byl téměř jist, že vím, kdo je spojka. Je to Nelly. Řekla, že byla u rodičů, ale když jsem se jich zeptal, odpověděli, že tam nebyla. Zeptal jsem se Nelly znovu. Odpověď nezněla přesvědčivě: „No tak jsem byla jinde.“

O 5 minut později přišel Nikolaj a řekl, že ví, kde se sejdou Dragoni. Na otázku: „Odkud to víš?“ neodpověděl. Tak jsem tam šel sám. (Nikolaje jsem nevezl, protože neumí střílet). Ptáte se „proč jsem ho to teda nenaučil?“ Já se o to pokoušel. Bezvýsledně.

Čekal jsem v keři na místě, co mi řekl. Valil jsem oči, když jsem zjistil, že Nikolaj nekecal. Přijela 2 auta. Byl jsem potichu jak zloděj při loupeži v muzeu. Z jednoho auta vystoupili tři muži (podle všeho šéf a bodyguardi). Z druhého vyšla postava v hábitu. Udělal jsem chybu. Nelly nemůže být spojka, neboť postava, co vystoupila, byl muž. Chvilí si povídali, když v tom záhadný muž ukázal na keř, kde jsem se schovával. Zkoprněl jsem a byl potichu, jak jen to šlo. Blížili se a já vytušil, že je pozdě.

Jeden z bodyguardů se sehnul, aby odhrnul větvu a jakmile to udělal, dal jsem mu pěstí do nosu a kopl ho do rozkroku. Druhý se schoval za auto a střílel na mě. Vzal jsem kousíček klacíku, na něj svůj klobouk a s „vosičkou“ se odplížil ke kumpánovi. Bodyguard sestřelil klobouk, zvedl se a já ho trefil do hlavy. Po šéfovi jsem hodil kámen, přímo do hlavy, a tak jsem ho omráčil. Muž v hábitu začal utíkat a já za ním. Požehnaný učitel na střední, co nás nutil běhat 5 kilometrů denně. Za 10 sekund jsem ho doběhl a skočil po něm. Převalil ho na záda a nasadil pouta. Otočil jsem ho a byl zvědavý, kdo to je.

Když jsem odhrnul hábit, vše mi došlo. Věděl o akci, věděl, že se mnou nepůjde, věděl, kde se sejdou, věděl, kde se schovám. Byl to Nikolaj!

Docela Happy End, nemyslíte?

*Tomáš Kachlík, 8. F*



## Jak Karkulka vyvázla ze žaludku

Žila byla jednou jedna dívka, která už odmalička nosila jen červené oblečení, a proto jí všichni začali říkat Červená karkulka. Se svými rodiči žila nedaleko New Yorku.

Jednoho dne její babička onemocněla, a tak se rozhodla, že udělá babičce radost a navštíví ji. Maminka jí na cestu přibalila svačinku a mobil, kdyby se náhodou ztratila a nebo se jí něco stalo, a pro babičku ještě slivovici. Karkulka vyrazila v červeném s batohem na zádech a čekala na zastávce, než přijede tramvaj. Mezitím co čekala, všimla si, že v dáli požívá Otesánek mrakodrapy. Velice ji to zaujalo a byla by schopna ho sledovat až do večera, ale než se nadála, její tramvaj byla tu.



Nastoupila a tak tak se tam vešla, protože tam přicupitala Sněhurka se sedmi trpaslíky, kteří obsadili téměř všechna místa. Aby si zkrátila cestu, tak si vytáhla mobil a hrála java hry. Na třetí zastávce přistoupila známá trojka - Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Kvůli nedostatku místa a jejich tělesným zvláštnostem si musel Dlouhý lehnout do úložného prostoru nad sedadly, Široký se usadil na střechu tramvaje, kde se zapřáhl za elektrické dráty a s nimi si masíroval špeky, a Bystrozraký musel dát hlavu pod sedadla, aby nenapáchal škodu. Karkulku to ale nijak neznepokojovalo.



Jakmile tramvaj dorazila do cílové stanice, Karkulka vystoupila a vydala se přes parčík k paneláku, kde babička přebývala.

Když vešla do babiččina bytu, babička tam nebyla. Vykoukla z okna a zahlédla, jak si na babičce právě pochutnává tyranosaurus. Karkulka měla babičku velice ráda, tak ji v tom nemohla nechat a nechala se sníst také.

Jakmile procházela jícnem, vzpomněla si, že se jí tohle všechno bude hodit do přírodopisu, protože si na vlastní oči prohlédne vnitřní stavbu těla. Po dlouhé cestě vnitřnostmi se shledala v žaludku s babičkou a obě začaly přemýšlet, jak se odtud dostanou. Když v tom si Karkulka vzpomněla, že má u sebe mobil. Zavolala F.B.I. a čekala s babičkou, až F.B.I. dorazí. Než přijeli, zažívala Karkulka s babičkou v žaludku zajímavé procesy. Jakmile F.B.I. přiletěla helikoptérou, příslušníci uspali tyranosaura, rozřízli mu břicho a z něj vyskočila Karkulka s babičkou.

Radostně se obě objaly a pomyslely si, že se jim snad už nic podobného nestane!

## PŘÁNÍ

Přeji Vám příjemný a rychlý zbytek školního roku,  
šťastné návraty ze školních výletů a spoustu  
prozářených dnů.



*Pavla Živná*

### REDAKCE:

**Šéfredaktor:** Pavla Živná

**Redaktoři:**

Jiří Fadrný  
Vladimír Illa  
Kateřina Štoudková  
Darina Najbrová  
Annette Šmídová  
Petra Kejíková  
Anna Faltýnková  
Blanka Dudová

Štěpán Řezník  
Kristýna Zárubová  
Kristýna Štrarhová  
Tomáš Kachlík  
Veronika Krahulcová  
Lucie Opatřilová  
Kristýna Odehnalová

**Grafická úprava:** Pavla Živná

**Adresa redakce:** ZŠ Boskovice, okres Blansko  
Slovákova 8  
680 01 Boskovice

